

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**

Avdelning 31

DOM

2018-06-14

Meddelad i Stockholm

Mål nr

22968-17

KLAGANDE

1. Övik Energi AB, 556019-1750
Sjögatan 4
891 60 Örnsköldsvik

Ombud: Advokat Kaisa Adlercreutz och advokat Sara Fogelberg
Front Advokater AB
Kungstorget 2
411 17 Göteborg

MOTPARTER

2. IP-Only Networks AB, 556597-6122
753 81 Uppsala

3. Post- och telestyrelsen
Box 5398
102 49 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Post- och telestyrelsens beslut fattat den 14 september 2017, bilaga 1

SAKEN

Åtgärder för utbyggnad av bredbandsnät

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 961677

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00	08-561 680 01	måndag–fredag 08:00–16:30
		E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se www.domstol.se/forvaltningsratt		

YRKANDEN M.M.

Bakgrund och yrkanden

IP-Only Networks AB (IP-Only) begärde samordning i form av samförläggning av kanalisation i samband med Övik Energi AB:s (Övik Energi) utbyggnad av ortsammanbindande fibernät med stöd av lagen (2016:534) om åtgärder för utbyggnad av bredbandsnät (utbyggnadslagen). Övik Energi avslog begäran om samordning. IP-Only begärde att Post- och telestyrelsen (PTS) skulle lösa tvisten mellan parterna, vilket skedde genom beslut fattat den 14 september 2017, se bilaga 1.

Övik Energi har överklagat beslutet och yrkat dels att beslutet tills vidare inte ska gälla (inhibition), dels att beslutet ska upphävas i sin helhet. Förvaltningsrätten beslutade den 18 oktober 2017 att avslå yrkandet om inhibition. Förvaltningsrättens beslut överklagades och Kammarrätten i Stockholm beslutade den 8 november 2017 att inte meddela prövningstillstånd.

PTS vidhåller det överklagade beslutet.

Vad parterna anför

Övik Energi

Utbyggnadslagens bestämmelser är främst utformade för samarbeten mellan icke-konkurrenter. I nu aktuell situation handlar det dock om två konkurrerande bolag. Övik Energis kalkyl kommer att förfelas vid en samordning. Om överklagandet inte vinner bifall kommer syftet med utbyggnadslagen motverkas och om IP-Only tillåts att fritt välja vilka sträckor de vill samordna kring medför detta att samordning inte kan anses vara proportionerlig eftersom affärsmodellen och de incitament som legat till grund för utbyggnaden förfelas på grund av minskad möjlighet till uthyrning av svartfiber.

Frågan om påverkan på Övik Energis affärsmodell är så central att den inte kan hanteras inom ramen för kostnadsdiskussion för en konkret sträcka.

IP-Onlys begäran uppfyller inte de formella kraven i 3 kap. 2 § utbyggnadslagen. Det saknas både konkret information om vilka sträckor samförsläggningensbegäran avser och en redogörelse för bredbandsutbyggarens projekt. IP-Only har i begäran hänvisat till kartbilder, vilket inte är tillräckligt för att Övik Energi ska kunna fatta beslut om IP-Onlys begäran. De sträckor som utritats på kartorna har inte specificerats eller redovisats för. Skrivelsen saknar därmed den information som Övik Energi behöver för att kunna ta ställning till begäran. IP-Only har inte inkommit med något förtydligande i dessa delar. Det går inte heller att utifrån begäran utläsa om begäran kommer att medföra merkostnader, om den kommer innebära förseningar, om Övik Energi kan behålla kontrollen över samordningen eller hur samordningen påverkar driftsäkerheten. Dessa brister medför att begäran inte kan anses vara rimlig. Begäran brister även i fråga om krav på utrymme, krav på personlig säkerhet, krav för att folkhälsan inte ska äventyras, driftsäkerhet för befintligt nät och risk för att andra tjänster som infrastrukturen används för kan komma att störas. IP-Onlys skrivelse innehåller inte någon information som möjliggör en bedömning av om begäran är rimlig eller ej.

Begäran saknar dessutom information som Övik Energi behöver för att kunna ta ställning till vilka villkor ett medgivande av begäran kan behöva förenas med. Det går inte att bedöma om villkor avseende t.ex. säkerhet, tidsmässiga villkor m.m. kommer att behövas. Det har således inte varit möjligt eller rimligt att medge den begärda samordningen.

Övik Energi erbjuder vidare alternativt tillträde, vilket innebär att tillträde får vägras eftersom begäran då inte är rimlig. I nu aktuellt fall rör samordningen samförsläggning på ännu ej grävda sträckor, dock borde tillträde ändå få vägras, jfr. 2 kap. 1 § utbyggnadslagen. Övik Energis projekt är dimen-

sionerat för en överkapacitet för att kunna möjliggöra alternativt tillträde i form av hyra av svartfiber. Syftet med lagen är inte att gynna bredbandsutbyggarnas ekonomi, vilket skulle bli effekten om det överklagade beslutet inte upphävs. Samförläggning i kabelgravar innebär även väsentliga kostnadsökningar. Anledningen till detta är inte enbart ökad administration utan också behovet av att gräva större kabelgravar för att kunna säkra den överkapacitet som projektet kräver. En samförläggning skulle innebära att kalkylerna för delsträckorna skulle behöva räknas om. Det skulle även innebära att på valda, sannolikt mer lönsamma, sträckor omintetgörs Övik Energis möjlighet att räkna hem den kalkyl som ligger till grund för projektet. Detta skulle i sin tur medföra att det sannolikt blir omöjligt att slutföra projektet. Eftersom hyra av svartfiber ingår som en viktig del av finansieringen av projektet skulle samordning medföra minskade intäkter, vilket i sin tur skulle motverka en utbyggnad av bredband. Om syftet med begäran är att så snabbt som möjligt få tillgång till infrastruktur är hyra av svartfiber att föredra framför de risker för försening som följer av förhandlingar om samordning.

PTS har även ifrågasatt den förteckning över sträckor för vilka projekt Övik Energi redan har sökt tillstånd för. Övik Energi ställer sig i denna del frågande till vem som är bättre lämpad än Övik Energi att upprätta en sådan lista eftersom det inte finns någon oberoende instans som har kännedom om dessa förhållanden. Övik Energi är även kritisk till PTS handläggning av ärendet.

Övik Energi anser slutligen att PTS inte innehar partsställning i målet, utan att det är IP-Only som är motpart.

Post- och telestyrelsen

Syftet med utbyggnadslagen är att främja utbyggnaden av bredbandsnät i Sverige. Med detta avses att byggandet av bredbandsnät ska påskyndas och att kostnaderna ska minskas. Lagens syfte är inte att ställa Övik Energis intresse mot IP-Onlys. Lagstiftaren har inte gjort något undantag från skyldigheterna i lagen för offentliga aktörer eller för offentligt finansierade projekt. Av definitionerna i 1 kap. 2 § utbyggnadslagen framgår att lagens krets kan vara aktörer inom samma bransch, något undantag för konkurrenter anges inte.

Kravet på samordning i 3 kap. 1 § utbyggnadslagen avser just offentliga organ och projekt som finansierats med offentliga medel. Syftet är att bygg- och anläggningsprojekt som det allmänna är med och finansierar ska utföras på ett sätt som medför största möjliga nytta (prop. 2015/16:73 s. 50). En bredbandsutbyggare som bygger ut ett nät med offentliga medel ska även bevilja bredast möjliga tillträde till nätet för att minimera den konkurrensnedvridande effekten av det offentliga stödet, i enlighet med regelverket för statligt stöd. Övik Energi kan därför förvänta sig att nätet som byggs inom ramen för projektet DIG.2020 kan komma att utsättas för etablering av parallell infrastruktur (Kommissionens förordning 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, artikel 52 p. 5).

IP-Onlys begäran innehåller en redogörelse för bolagets planerade bygg- och anläggningsprojekt och anger vilken typ av samordning bolaget begär samt enligt vilket avtal kostnaderna ska fördelas. Begäran innehåller därmed så pass många uppgifter att Övik Energi inte har haft fog för att avfärda den. Övik Energi har även angett att vissa sträckor är färdigbyggda, därmed har bolaget kunnat identifiera sträckorna utifrån begäran. Eftersom bolaget även har haft anledning att förklara att finansieringen av utbyggnaden förutsätter att bolaget kan hyra ut svartfiber till tillhandahållare utan konkurrens har

bolaget förstått vad IP-Only vill med sin begäran. Den som begär samordning har ett informationsmässigt underläge gentemot nätinnehavaren. Att ställa krav på en alltför utförlig eller detaljerad begäran riskerar därför att omöjliggöra för bredbandsutbyggare att begära samordning i de fall nätinnehavaren inte offentliggjort fullständig information om sitt projekt. Vidare avser det mesta av den information som Övik Energi har anfört att IP-Only saknar sådan information som parterna bör ta upp i förhandling.

Övik Energi har även anfört att om en samförläggning beviljas, fylls de kabelrör som Övik Energi har planerat och budgeterat för. Bolaget riskerar då att behöva investera i ytterligare kanalisationsrör på grund av kraven på överkapacitet i DIG.2020-projektet. I det aktuella fallet har IP-Only dock inte för avsikt att fylla något av Övik Energis rör. Begäran anger att IP-Only vill anlägga egen kanalisation i den kabelgrav som Övik Energi ska gräva. Kravet på överkapacitet av rör saknar därför relevans i detta ärende.

Det har även anförts att IP-Onlys begäran inte är rimlig eftersom Övik Energi erbjuder IP-Only alternativt tillträde i form av hyra av svartfiber. Ett erbjudande om alternativt tillträde utgör dock inte skäl för att neka en begäran om samordning. Målet rör samordning enligt 3 kap. utbyggnadslagen. Någon uppräkningsliknande den som finns i 2 kap. 1 § utbyggnadslagen finns inte i 3 kap. utbyggnadslagen. Även om det i förarbetena anges att vägledning för frågan om samordning är rimlig eller ej kan hämtas från bestämmelsen om tillträde är uppräkningsliknande i 2 kap. 1 § inte direkt tillämplig på den i målet aktuella situationen. Hade detta varit lagstiftarens avsikt hade det uttryckts i lagtexten. Bedömningen om rimlighet måste utgå från den faktiska situationen, dvs. en situation vid vilken anläggningen ännu inte har avslutats. Det är inte en omsorg om bredbandsutbyggare som motiverar regeln utan en önskan om att undvika samhällsekonomiskt ineffektiva kostnader som på sikt hindrar bredbandsutbyggnad. Ett erbjudande om tillträde till infrastruktur kan inte ersätta samordning av ett projekt. I en samordningssituation

finns dessutom ännu inte något alternativt tillträde att erbjuda. PTS kan konstatera att Övik Energi inte kan erbjuda något tillträde till svartfiber i dag, och även om så hade varit fallet hade detta inte kunnat ersätta sådan samordning som IP-Only begärt enligt 3 kap. 1 § utbyggnadslagen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Allmänna utgångspunkter

Det är ostridigt i målet att Övik Energi är nätinnehavare och att IP-Only är bredbandsutbyggare i utbyggnadslagens mening. Övik Energi har avslagit IP-Onlys begäran om samordning. IP-Only har hänskjutit tvisten till PTS som i det överklagade beslutet har beslutat att Övik Energi ska medge IP-Only samordning i form av anläggning av kanalisation i gemensam kabelgrav. Förvaltningsrätten ska i detta mål pröva om det finns förutsättningar för att medge samordning.

PTS har anfört att den som tar emot ekonomiskt stöd, som har sin grund i Kommissionens förordning 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, mot bakgrund av bestämmelsen artikel 52 p. 5 i förordningen kan förvänta sig att parallell etablering av infrastruktur kan komma att ske. Denna bestämmelse talar i sig dock inte för att begäran om samordning ska medges. PTS har inte heller tillämpat nu aktuell bestämmelse på detta sätt utan har tillämpat utbyggnadslagens bestämmelser. Förvaltningsrätten kommer vid prövningen av ärendet att bedöma om Övik Energi har varit skyldig att medge IP-Onlys begäran om samordning med stöd av utbyggnadslagen.

Förvaltningsrätten noterar även att Övik Energi har framfört kritik mot PTS handläggning av ärendet. Förvaltningsrätten ansvarar dock inte för tillsynen

av PTS. Övik Energis synpunkter föranleder därför inga vidare åtgärder från rätten.

Fråga om partsställning

Övik Energi har anfört att PTS inte ska inneha partsställning i målet. I 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291, FPL) anges att om en enskild överklagar en förvaltningsmyndighets beslut ska den myndighet som först beslutade i saken vara den enskildes motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen. Den ovan nämnda bestämmelsen är endast tillämplig när en enskild har överklagat myndighetens beslut. Den första frågan förvaltningsrätten ska ta ställning till är således om Övik Energi är att betrakta som enskild i den mening som avses i 7 a § FPL. Förvaltningsrätten konstaterar att Övik Energi är ett aktiebolag, det vill säga ett privaträttsligt subjekt som normalt betraktas som enskild. Förvaltningsrätten konstaterar vidare att Övik Energi är kommunalägt. Det nu aktuella målet rör frågan om vilka skyldigheter Övik Energi har som nätinnehavare enligt utbyggnadslagen. I detta avseende kan bolaget enligt förvaltningsrättens mening inte i första hand anses ha att ta tillvara allmänna intressen eller vara en företrädare för det allmänna. Förvaltningsrätten anser därför att Övik Energi i förevarande mål ska betraktas som enskild i den mening som avses i 7 a § FPL. Eftersom PTS var den myndighet som först beslutade i saken ska myndigheten vara Övik Energis motpart i målet. Även IP-Only bör ges partsställning i målet eftersom de initierade ärendet hos PTS och därmed kan anses ha ett berättigat intresse av domstolens avgörande med anledning av Övik Energis överklagande av PTS:s beslut (jfr RÅ 2008 ref. 4).

Är begäran inlämnad i rätt tid?

Övik Energi har anfört att IP-Onlys begäran, som är daterad den 28 april 2017, har kommit in för sent enligt 3 kap. 2 § utbyggnadslagen och har till

stöd för detta lämnat in en förteckning över de sträckor som begäran avser samt en angivelse i fråga om när tillstånd har sökts. PTS har i det överklagade beslutet anfört att en egenhändigt upprättad handling inte kan anses utgöra stöd för att tillstånd har sökts.

I fråga om två sträckor anges i den ingivna förteckningen att tillstånd har sökts mer än en månad efter att IP-Onlys begäran lämnades till Övik Energi. Begäran har således inte kommit in för sent när det gäller dessa sträckor. I fråga om de flesta övriga sträckor framgår det inte av den inlämnade förteckningen att något tillstånd är sökt. Det finns inte i fråga om någon av de angivna sträckorna något underlag i övrigt som ger stöd för uppgiften att tillstånd har sökts eller att sträckan har slutförts. Sådant stöd skulle till exempel kunna utgöras av en kopia av en ansökan som har lämnats in till behörig myndighet eller ett beslut om meddelat tillstånd. Förvaltningsrätten anser därför att Övik Energi inte kan anses ha gjort sannolikt att IP-Onlys begäran om samordning har inkommit för sent. Förvaltningsrätten kommer därför pröva övriga anförda invändningar mot att samordning ska medges.

Uppfyller begäran de formella kraven i utbyggnadslagen?

Övik Energi har avslagit IP-Onlys begäran om samordning på den grunden att begäran inte är tillräckligt specificerad, vilket har medfört att Övik Energi inte har kunnat ta ställning till om begäran är rimlig, se 3 kap. 1-2 §§ utbyggnadslagen. I denna del har Övik Energi bl.a. anfört att det inte går att utläsa av begäran om samordning om den kommer att innebära förseningar och om Övik Energi kommer att få behålla kontrollen över samordningen.

I detta sammanhang noterar förvaltningsrätten att det av begäran framgår att IP-Only önskar samförläggning av kanalisation i gemensam kabelgrav vid de DIG.2020-sträckor för vilka Övik Energi har beviljats stöd. IP-Only har

vidare redovisat vilka sträckor begäran avser i form av till begäran bifogade kartor.

Förvaltningsrätten konstaterar att den som begär samordning normalt saknar fullständig insikt i nätinnehavarens planer i fråga om utbyggnad av bredbandsnät. Det är således inte möjligt att ställa krav på bredbandsutbyggaren att denna, redan när begäran om samordning lämnas till nätinnehavaren, ska ha fullständig klarhet i alla frågor som rör projektet, såsom om begäran kommer innebära förseningar för nätinnehavarens projekt, eller om allmänt hållna krav på att folkhälsan inte ska äventyras är uppfyllda. Vidare anges i lagens förarbeten att för att tillträdesregleringen ska få effektivt genomslag och därmed främja utbyggnaden av bredbandsnät bör utgångspunkten vara att en nätinnehavares möjlighet att avslå en begäran är begränsad (prop. 2015/16:73 s. 38). Mot bakgrund av lagens syfte bör alltför höga krav på begärens innehåll inte ställas, utan vissa oklarheter måste accepteras. Dessa oklarheter bör sedan lämpligen hanteras i förhandlingar mellan parterna när villkor för samordningen ska förhandlas. I begäran framgår vilka sträckor IP-Only önskar ska omfattas av samordningen, samt ett förslag på vissa villkor. Det framgår därför på ett tillräckligt tydligt sätt vad begäran omfattar. Övik Energi har därmed inte haft godtagbara skäl att avslå begäran på grund av att den är ofullständig eller inte tillräckligt preciserad.

Är begäran rimlig?

Av utbyggnadslagens förarbeten framgår bl.a. följande (prop. 2015/16:73 s. 51 f.). Om den begärda samordningen inte är rimlig bör begäran kunna avslås. Det bör exempelvis inte anses som rimligt om samordningen medför merkostnader för nätinnehavarens ursprungliga projekt, t.ex. på grund av förseningar eller annat, om bredbandsutbyggaren inte står för dessa. Samordning bör inte heller anses vara rimlig om kontrollen över samordningen inte kan ligga kvar hos nätinnehavaren. Bristande uppfyllnad av krav på

t.ex. driftsäkerhet kan också medföra att samordning inte är rimlig. Viss ledning anges även kunna hämtas från vad som gäller för tillträde till fysisk infrastruktur. Såsom PTS har noterat i det överklagade beslutet anges det i förarbetena avseende 2 kap. 1 § utbyggnadslagen att nätinnehavaren i första hand ska ställa upp villkor som möjliggör ett tillträde, samt att för att tillträdesregleringen ska få effektivt genomslag och därmed främja utbyggnaden av bredbandsnät bör utgångspunkten vara att en nätinnehavares möjlighet att avslå en begäran är begränsad (prop. 2015/16:73 s. 38). I Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation anges vidare att direktivet syftar till att främja utbyggnaden av fysisk infrastruktur som är lämplig för höghastighetsnät för elektronisk kommunikation i hela unionen, se skälen till direktivet, p. 38. Av artikel 1 i direktivet framgår även att direktivet syftar till att underlätta och skapa incitament för utbyggnaden av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation genom att främja en gemensam användning av befintlig fysisk infrastruktur och genom att möjliggöra en effektivare utbyggnad av ny fysisk infrastruktur så att sådana nät kan byggas till en lägre kostnad.

I beslutet om avslag på IP-Onlys begäran och i sina inlagor till PTS och förvaltningsrätten har Övik Energi anfört bl.a. att IP-Onlys begäran saknar sådan information som Övik Energi behöver för att ta ställning till om begäran kommer att medföra merkostnader eller förseningar eller om samordningen kommer att påverka driftsäkerheten eller om folkhälsan kommer att äventyras. Som förvaltningsrätten konstaterat ovan saknar bredbandsutbyggaren normalt fullständig information om nätinnehavarens projekt. Det kan därför inte ha varit lagstiftarens avsikt att bredbandsutbyggaren, redan när begäran om samordning lämnas in, ska ha utrett samtliga aspekter av det tilltänkta projektet. Förvaltningsrätten anser mot denna bakgrund att det är nätinnehavaren som ska göra sannolikt att hinder mot samordning föreligger. Denna ståndpunkt ges ytterligare stöd av att det främst är nätinnehavaren som har

tillgång till underlag till stöd för att en samordning av det ifrågavarande projektet t.ex. skulle kunna medföra att folkhälsan äventyras. Det är således Övik Energi som ska anföra skäl för att en samordning är orimlig och frambringa bevis till stöd för sina påståenden.

Övik Energi har anfört att begäran inte är rimlig eftersom det saknas information om huruvida bolaget kan behålla kontrollen över samordningen, hur samordningen påverkar driftsäkerheten, hur kraven på personlig säkerhet uppfylls, att folkhälsan inte ska äventyras, driftsäkerhet för befintligt nät och om risk för att andra tjänster som infrastrukturen används för kan komma att störas. I dessa delar har Övik Energi emellertid inte anfört någon omständighet som skulle tala för att det, med anledning av ovan angivna skäl, skulle vara orimligt att medge en begäran om samordning. Bolaget kan därför inte anses ha haft skäl att avslå begäran om samordning på dessa grunder. Det har även gjorts gällande att det är orimligt att IP-Only ska ha möjlighet att välja vilka sträckor som begäran avser och därigenom tillåtas välja de potentiellt vinstgivande sträckorna. Av lagstiftningen framgår emellertid ingen begränsning som innebär att en begäran om samordning måste avse samtliga sträckor för vilka en nätinnehavare planerar utföra bygg- eller anläggningsprojekt. Denna invändning kan således inte medföra att en samordning ska anses vara orimlig.

Övik Energi har vidare anfört att det inte framgår av begäran om samordning om en samordning kommer att medföra merkostnader eller förseningar. Bolaget anser därför att det är orimligt att medge begäran om samordning. Bolaget har härvid bl.a. anfört att en samordning skulle kunna innebära att de rörgravar som Övik Energi har planerat fylls och bolaget måste investera i ytterligare kanalisationsrör. I denna del framgår det emellertid av lagens förarbeten att en begäran enbart kan anses vara orimlig om den som begär samordning inte ersätter nätinnehavaren för merkostnaderna eller förseningarna (prop. 2015/16:73 s. 51). Dessa frågor har inte förhandlats mellan par-

terna. Det har således inte framkommit att Övik Energi faktiskt inte kommer att få sina merkostnader ersatta och att bolaget därmed har grund för att anse att begäran är orimlig. IP-Only har även uppgett att bolaget är berett att betala en rättvis och rimlig ersättning som bör ge täckning för eventuella merkostnader. Det har inte heller framkommit att brist på utrymme faktiskt kommer att uppstå eftersom IP-Only har erbjudit sig att anpassa sina metoder efter Övik Energis önskemål. Därmed har Övik Energi inte haft skäl för att avslå begäran med anledning av att eventuella förseningar, merkostnader eller utrymmesbrist skulle medföra att en samordning kan anses vara orimlig.

Slutligen har Övik Energi anfört att begäran är orimlig eftersom Övik Energi erbjuder IP-Only alternativt tillträde i form av hyra av svartfiber. Av 2 kap. 1 § 7 p. utbyggnadslagen framgår att en nätinnehavare ska på rättvisa och rimliga villkor medge tillträde till fysisk infrastruktur på begäran av en bredbandsutbyggare. Nätinnehavaren får avslå bredbandsutbyggarens begäran om det begärda tillträdet inte är rimligt med hänsyn till att nätinnehavaren erbjuder alternativt tillträde på rättvisa och rimliga villkor. Av lagens förarbeten framgår vidare att vägledning för bedömningen av vad som kan anses vara rimligt i fråga om samordning bör kunna hämtas från vad som gäller för tillträde till fysisk infrastruktur (prop. 2015/16:73 s. 51).

Det är emellertid inte möjligt att vägra samordning genom att tillämpa bestämmelsen i 2 kap. 1 § 7 p. utbyggnadslagen på så sätt som Övik Energi gör gällande. Förvaltningsrätten konstaterar i denna del att det är ostridigt i målet att något alternativt tillträde i form av svartfiber som existerar vid tidpunkten för avslaget av begäran om samordning inte görs gällande. Övik Energi avser i stället att i framtiden erbjuda tillträde i form av svartfiber. Bestämmelsen i 2 kap 1 § 7 p. utbyggnadslagen avser dock tillträde till befintlig infrastruktur medan IP-Onlys begäran avser samordning av byggprojekt enligt 3 kap. 1 § utbyggnadslagen. Om bestämmelsen i 2 kap. 1 § 7 p.

utbyggnadslagen skulle ges den innebörden i förhållande till 3 kap. 1 § utbyggnadslagen som Övik Energi gör gällande skulle möjligheten att samordna bygg- och anläggningsprojekt i praktiken bli mycket liten, vilket får anses stå i strid med lagens syfte att möjliggöra en effektivare utbyggnad av ny fysisk infrastruktur så att höghastighetsnät kan byggas till en lägre kostnad. Att i nu aktuell situation medge samordning skulle innebära att båda parter delar på kostnaderna för utbyggnaden av bredbandsnätet, vilket är i enlighet med lagens syfte. Bestämmelsen i 3 kap. 1 § utbyggnadslagen ska enligt förvaltningsrättens mening därför tillämpas så att ett framtida alternativt tillträde inte kan anses utgöra skäl att avslå en begäran om tillträde. Därmed kan Övik Energi inte anses ha godtagbara skäl att avslå begäran om samordning på denna grund.

Finansiella villkor

Övik Energi har anfört att den affärsmässiga konsekvensen av samordning är så långtgående att en samordning inte kan anses vara rimlig. Bolaget har bl.a. anfört att dess affärsmodell inte kommer att hålla och att projektets kalkyler inte kommer gå ihop, bl.a. baserat på kravet inom DIG.2020-projektets krav på överkapacitet, om samordning medges. I detta sammanhang noterar emellertid förvaltningsrätten att förhandlingarna om kommersiella och andra villkor ännu inte har slutförts mellan parterna. Såsom framgått ovan ska den som begär samordning ersätta nätinnehavaren för exempelvis förseningar och merkostnader. Vidare kan Övik Energi kräva sådana villkor i förhandlingarna som säkerställer att en eventuell samordning inte medför ekonomisk förlust. Resultatet av en sådan förhandling kan sedan i och för sig medföra att en samordning, vid beaktande av exempelvis nätinnehavarens affärsplan, kan anses vara orimlig, se skälen till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation,

p. 19. Förhandlingarna är, som konstaterats ovan, dock inte avslutade. De invändningar som Övik Energi har anfört i dessa delar föranleder därför inte att förvaltningsrätten gör bedömningen att en samordning på grund av hittills anförda skäl skulle vara orimlig. Bolaget har även invänt att påverkan på bolagets affärsmodell är så central att frågan inte kan hanteras inom ramen för en kostnadsdiskussion på en enskild sträcka. Av utbyggnadslagen framgår dock inte att det skulle finnas något hinder mot att föra en sammanhållen diskussion avseende samtliga sträckor som begäran om samordning gäller. Bolaget kan därför framföra sina krav i en sådan förhandling. Bolagets invändning i denna del medför därför inte att en samordning kan anses vara orimlig.

Sammanfattning

Vad Övik Energi har anfört utgör inte skäl att avslå begäran om samordning. PTS har således haft fog för sitt beslut. PTS har vidare överlåtit åt parterna att komma överens om villkoren som ska gälla för samordningen. Förvaltningsrätten anser mot denna bakgrund att det överklagade beslutet inte kan anses vara oproportionellt. Överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (DV 3109/1A).

Johan Lundmark
Chefsrådmann

Nämndemännen Tita Bergqvist, Ulla-Stina Burman Hagström och Stig Johnell har också deltagit i avgörandet. Förvaltningsrättsfiskalen Olof Holm har föredragit målet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.